

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

Gregorius Nyssenus in funere Pulcheriæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](#)

Gregorius Nyssenus in funere Pulcheria.

Deploratio mortuorum Pulcheriae.

Nεοβαλτίς ἀνθρώποις, οὐδέ τοι μὲν τὸ καλόν
πάστο, οὐδέ μητρός σου τὴν μητρόν τε, οὐδέ τελεῖ ὑπερβολήν τοι
λαμπεῖν ὅπως θερός σπαστόν τῷ καλῶν, οὐδέ
πρὶν εἰς αἷμαν προελθεῖν, οὐδέ τοι μηδέ τοι περισσόν,
τὸ δικαίον ἀνέπειραν τὸ κατέρρευσθαι, οὐδέ τοι
τύχεντο, οὐδέ τελεῖ φατόνες, οὐτε τελεῖ φατόνες
τάσσονται, οὐδέ μάτιαν η φύσις
τεκόντει.

Flos recens pullulans, qui nondum quidem
toto suo splendore ex gemmis, ac vaginis
emersisset, sed partim quidem iam emeruerat,
partim vero in lucem emersurus speraretur:
nec cō minus in exigua, atque imperfecta sui
parte resplenderet: ut repente in gemma e-
maruerit, ac priusquam ad suum vigorēm
peruenisset, ac summum incrementum na-
ctus esset, totumque cum suavi odore deco-
rem panderet, atque diffundere, ipse circa se
desfluxerit, & in puluerem redactus sit, quem
neque quisquam decerpit, nec coronis adap-
tauit, sed frustra natura labbrauit.

At qua sequuntur ex Nazianzeno, pro re-
rum, & periorum conditione, plena sunt
grauitatis.

LAUDATIO MIXTA, ET CONCISA PER
frequutationem.

Ex Diuo Gregorio Nazianzeno, oratione in D
Athanaſium.

Aλλος δὲ φρονήματος οὐ τὸν μὲν ἀριστὸν πάπροστον,
τὸν εὐτυχίαν δὲ καὶ λανθεπόροις, πρᾶξις, ἀρ-
γυπτος, συμπαθεῖς, ὕδως τὸ λόγον, οὐτε τὸ Σότον,
ἀγγελικὸς τὸ ἔθος, ἀγγελικότερος τὸν διενοιαν,
εὐπλεύσας γαλειός, ἐπανθετα παρθενικός, οὐ
μητρὸς τὸν τῆλον τὴν ἀμεσιαλούνταναν,
ἀλλα τοιότα τὸν ὀποτεκτην πατειλόν, οὐ
τὸν ἐπαντος, θρησκόρον μάτετο παπαλον ἐκλυτον,
μητρὸφον τὸν αὐτηρον ἀλλα τὸ μητηρέαν, τὸ
οὐ φρόνησιν οὐ φιλοφρίαν ἀμφότεραν ἐποίησα
μη λόγια διὰ τὸ Σότον, διόδισθαι, οὐκαντα
πρὸς παναγωγιαν ἐλαχίσα διάραθαι, διὰ τὸν
λόγον. Εἴ δὲ θάτην τομης, διὰ τὸν φάσθον με-
τίως ποιήσαρ.

κοπέρε opus haberet, nec rufus proper vīm, facultatemque dīcendi, virga admodum ege-
ret, sectione posso multò minus, ob virgam moderatè ferientem.

VITA quidem sublimis erat, verū an- *Laudatio*
mo humālis, atque ea quidem virtute, ut *Pulchra S.*
nemo ad eam aspirare posset: ceterum *athanaſijs*,
ea comitate, ut ad eius congressum facilis
aditus omnibus pateret, manuetus, ab ira a-
lienus, ad miserationem propensus, sermone
iucundus, moribus iucundior, facie Angelici-
cus, in increpando placidus, in laudando eru-
diendi vim habens: sic vrumque temperans,
ut neutrum horum per immoderationem la-
befactaret, verū & increpatio paternam
charitatem, & laudatio imperio dignam gra-
uitatem obtineret: nec aut mollies dissolu-
ta, aut severitas rigida, & tertrica esset, quia
potius illa facilitatis, & benignitatis: hæc
prudentia nomen haberet, vrumque vero sa-
pientia laudem consequeretur. Ita denique se
comparans, ut nec sermone, propter mores a-
bunde ad institutionem sufficiens, mag-
nus potius illa facilitatis, & benignitatis.

Item